

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijkse
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
4de trimester 2011
15^e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P708281

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 15 december 2011.

Beste vrienden van Freddy,

De jongste tijd komt Brazilië regelmatig in het nieuws. Alle media spelen het spelletje mee. "Europalea-Brasil"; duidelijker kan je de link niet leggen. Wij hebben er zeker niets op tegen. Het hoeft niet altijd over wantoestanden en onrecht te gaan. De zonnige kant van het bestaan mag ook wel eens belicht worden. Daarbij mogen we echter niet vergeten dat zowel in Europa als in Brazilië, miljoenen medemensen van het hoogstnoodzakelijke verstoken blijven.

Het grote publiek had onder meer in het centrum van Brussel de gelegenheid om kennis te maken met de in Bahia zo populaire Capoeira-dansen. Deze gevechts-simulatie van de negerslaven weerspiegelt beter dan wat ook, het verzet van de onderdrukten in een winstmaatschappij.

Voor diegenen wiens neus iets langer is dan de carnaval van Rio heeft deze "Europalia-Brasil" ons ook wat anders te bieden dan samba, bossa nova en sertão. De nadruk ligt wel op culturele manifestaties maar wie meer wil weten over onze actuele partner heeft daartoe een enige gelegenheid. In deze adventtijd, in afwachting van de kerst- en nieuwjaarsfeesten, met hun traditie van wederzijdse geschenken, kan het zeker geen kwaad zich eens te bezinnen over onze weelde die wij zo vanzelfsprekend vinden.

Decenia lang heeft Freddy zich ingezet om het lot van de zwaksten en de armsten in Bahia daadwerkelijk te verbeteren. Duizenden straat- en verlaten kinderen werden in al die jaren door hem opgevangen en opgevoed. In alle mogelijke vormen wordt dit werk door zijn ploeg gestadig voortgezet.

In deze cadeautjesperiode willen we zijn inzet nog eens extra in de verf zetten. Laat uw hart spreken en steun "Pastoral do Menor" met een flink kerstgeschenk. Dank U!

We wensen u een zalig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar!

De Redactie

Dankbriefje van Sara

Sinds ik in de gezinsvervangende woning verblijf, ontdek ik elke dag opnieuw hoe goed het hier is, samen met de andere kinderen die hier opgevangen worden. Ik krijg veel liefde van de onthaalmoeders, zij bereiden me voor op het volwassen leven. Ik heb geleerd dat moeder niet alleen de persoon is die je het leven schenkt, maar ook zij die voor je zorgt, je liefde geeft, naar je luistert. Ik merk dat veel van wat ik mee krijg van de onthaalmoeders en andere medewerkers van de Pastoral do Menor, zoals de psychologe, nonkel Freddy, de sociaal assistente, coördinatrice Nildes, me helpen in mijn groei en ontwikkeling en van mij elke dag een betere jongere maken.

Ik was 13 jaar toen ik op de Pastoral do Menor toekwam. Ik was er toen nog steeds niet in geslaagd mijn eerste leerjaar af te maken. Ik kon nooit het schooljaar beëindigen omdat ik telkens weer moest gaan werken bij welgestelde families. Mijn studies kwamen steeds op de laatste plaats, uit noodzaak. Het was het Gemeentelijke Beschermcomité voor de Jeugd dat mij in juli 2009 in contact bracht met de Pastoral. Dat was nadat ik was teruggekomen uit een stadje genaamd Mossoró, ver weg van Alagoinhas, waar ik naartoe gegaan was om te gaan werken bij een familie. Maar het mocht niet zijn, ik moest er weg en kon nergens heen. Momenteel ben ik 15 jaar en zit in het derde leerjaar bij juffrouw Vera, een zeer toegewijde lerares, ik zie ze graag.

Mijn 15de verjaardag in juli was een leuk feest waar alle medewerkers van de Pastoral do Menor hun bijdrage leverden. Ik voelde me als een prinses, tante Steley, de psychologe, stak me in een prachtig roos kleed. Ik leek wel op Doornroosje in dat kleed. Ik heb veel geschenken gekregen, ik heb veel gedanst en gewalst met nonkel Heitor en nonkel Henrique. Ik was zo gelukkig die dag, ik was erg ontroerd, ik had nog nooit zo een fantastische verjaardag gehad. Ik ben dan ook heel dankbaar aan allen die eraan meegewerkt hebben.

Ik ben echt gelukkig hier bij de Pastoral in de gezinsvervangende woningen, op school en in de programma's waaraan ik deelneem, zoals het programma Levenskunst waar ik dans leer. Tijdens de feestdagen, zoals Pasen en Kerstmis, ga ik bij

een familie in de stad, bij tante Paula. Ik word daar echt onthaald als deel van de familie, soms ga ik er ook tijdens het weekeinde naartoe.

Ik heb één grote droom in mijn leven, nl. zelf een gezin stichten dat van mij houdt. Ik hou van allen die in de Pastoral werken en die me helpen meer mens te worden. Nonkel Freddy zie ik heel graag, hij is echt heel tof.

Sara Conceição Santos

15 jaar

We dromen verder...

De organisatie van het Project Levenskunst is de directe en eigen bijdrage van de Pastoral do Menor van Alagoinhas om jongeren te helpen hun wensen en dromen te realiseren op hun weg naar groei en ontwikkeling. Via de aangeboden workshops rond dans, muziek, Afro-Braziliaanse ritmes en capoeira kunnen deze jongeren zichzelf ontdekken en hun talenten verder ontplooiën op weg naar een betere toekomst. Elke dag opnieuw zetten de monitoren en medewerkers van dit project zich in om zo veel mogelijk tegemoet te komen aan de noden en wensen van de jongeren.

Eén van de acties van dit project is de oprichting van groepen waarin de jongeren de hoofdrol spelen:

1. Werkgroep begeleid door een opvoeder. In deze groep worden de jongeren geïntensiveerd om bepaalde gezamenlijke acties te plannen en uit te voeren. Ze bepalen zelf de actie, zetten ze op papier en zorgen zelf voor de uitvoering en de evaluatie nadien.

2. Autonome groepen. In elke workshop worden de jongeren aangemoedigd een zelfstandige groep op te richten waarin zij de hoofdrol spelen. Zo organiseren binnen de workshop muziek enkele jongeren op eigen kracht een muziekvoorstelling of een optreden. De jongeren bepalen zelf het ritme van de werking, wanneer ze samenkomen, welke muziek ze gaan spelen etc. Gelijkaardige initiatieven worden ook aangemoedigd in de andere workshops binnen het project.

Een andere strategie die wordt aangemoedigd om onze acties te ondersteunen binnen het kader van de missie van de Pastoral do Menor is het op punt stellen van een "Ideaal Scenario", in samenhang met de andere programma's en projecten van de Pastoral. Deze strategie houdt in dat samen nagedacht wordt over de ideale vormgeving van de projecten en de eraan verbonden acties met het oog op de vorming en ontwikkeling van de deelnemende jongeren. Op deze manier gaan de jongeren en alle medewerkers zich deel van het geheel voelen en leren ze hun verantwoordelijkheid op te nemen binnen de groep. Jongeren ontwikkelen op deze manier het besef dat ze ook buiten de Pastoral een verantwoordelijkheid hebben voor de goede werking van de samenleving. Het "Ideale Scenario" wordt zo een referentiekader voor leerlingen en opvoeders.

Enkele instrumenten om de opvoeders en monitoren te helpen bij de uitvoering van hun taken en het bereiken van de doelstellingen zijn:

- a) Educatieve parameters op het vlak van inhoud en richtlijnen voor de algemene vorming van de jongeren met onder andere de definiëring van Etappes van het Educatieve Project die de jongeren doorlopen, niet alleen in dit project maar in alle programma's van de Pastoral do Menor.
- b) Het opstellen van een handleiding wat betreft inhoud en verwachtingen van de vorming specifiek gericht op kunst en artistieke vaardigheden. Momenteel wordt aan deze handleiding de laatste hand gelegd.
- c) Het Pedagogisch Project van het Programma.

In maart werd een profiel opgesteld van de jongeren die de workshops volgen aan de hand van een inventaris van hun verwachtingen en doelstellingen. Dit gebeurde via de volgende werkwijze:

1. Huisbezoeken bij de jongeren;
2. Besprekingen met de Leraar Plastische Kunsten Jefferson Correia waarin de ideeën en strategieën werden geanalyseerd en omgezet in strategieën ter bevordering van de algemene vorming van de leerlingen;
3. Interne en externe voorstellingen;
4. Inventariseren van de levensverwachtingen van de leerlingen en opvoeders;
5. Het in kaart brengen van de woonplaatsen van de jongeren;
6. Stimuleren van het protagonisme bij de jongeren via de oprichting van artistieke groepen en werkgroepen;

Voor het tweede semester werden nieuwe doelstellingen gedefinieerd. Voor elke workshop wordt een lesplan opgesteld op het vlak van inhoud en aantal lessen. Er werd ook een nieuwe workshop opgericht: vorming op het vlak van burgerschapszin en algemene menselijke vorming. Deze workshop wordt elke maandag georganiseerd.

De belangrijkste interventiestrategie van het project om de dromen en verwachtingen van de jongeren te concretiseren is het kunstonderwijs, een interventie die in de eerste plaats wil ingrijpen in een werkelijkheid die de jongeren berooft van de toegang tot de kansen binnen de samenleving waardoor ze zich buitengesloten en incompleet voelen.

Zuster. Joanire S. Pinto

Coördinatrice

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 28 november 2011.

Beste Mensen allemaal,

Met deze brief eindigen we dus weeral eens het jaar 2011. Op 1 januari vieren we opnieuw het aanbreken van een nieuw werkjaar. Zonder dat we het goed in 't oog hadden staat 2012 voor de deur. Deze maand december (en zeker ook nog een heel stuk in de maand januari) zijn maanden vol bezigheden en beslommingen; planningsvergaderingen voor het organiseren van het nieuwe werkjaar. Evaluaties en jaarverslagen zijn bijna klaar. Worden weldra omgezet in het Nederlands, Frans, Engels en Duits. Het jaarverslag, zoals alle voorbije jaren zal jullie dan weer eens een goed overzicht aanbieden van de activiteiten die dit jaar georganiseerd werden. En zo gaan we maar verder. Dringend wordt nu het opmaken en goedkeuren van het budgetbestek voor 2012. Het hangt voorlopig nog af van enkele goedkeuringen van verschillende projecten die werden ingediend maar die voorlopig – ongelukkig – nog niet werden bevestigd. Van de eventuele goedkeuringen hangt dan af welke activiteiten er in 2012 kunnen verder gezet worden in hun totaliteit, of... nadenken hoe programma's moeten herwerkt worden zodat ze op de een of andere manier toch nog verder kunnen gerund worden..

Een plaatselijk krantje, in Alagoinhas, vroeg me een artikel te maken over wat er aan de gang was met "meisjesbendes" in São Paulo. Ik spitste mijn schrijven toe op hun harde levensrealiteit en het laten inzien wat die realiteit mogelijk heeft gemaakt. Dus ik gebruikte de "Cardijn-methode"... niet alleen "zien" maar ook doorboren naar de oorzaken van het kwaad. Zonder dat is er trouwens geen sprake van een verantwoord "oordelen", minder nog van een doeltreffend "handelen".

Drie keer wees

Zogenaemde "meisjesbendes" terroriseren al een tijdje de inwoners van de regio Vila Mariana in het zuiden van de stad São Paulo. Het betreft hier kinderen dikwijls jonger dan 12 jaar. Ze houden zich bezig met diefstal in winkels en andere commerciële instellingen en beroven ook voorbijgangers op straat. Volgens getuigen gaat het over een 10 tot 12-tal jonge meisjes die met opvallende agressiviteit te keer gaan, zelfs in aanwezigheid van politie. Ze gebruiken allerlei middeltjes om zich te drogeren (snuiven van lijm of het gebruik van allerlei softdrugs). De meesten onder hen zijn al verschillende keren meegenomen naar het politiecommissariaat of andere juridische diensten of opvangtehuizen voor delinquente jongeren. Het zijn kinderen die aan hun lot zijn overgelaten, zonder steun van vader en moeder. Ze ontberen een gezonde familiale sfeer uitgerust met een minimum aan overlevingsmogelijkheden. Het zijn kinderen van arme ouders die op hun beurt aan hun lot overgelaten zijn: ten prooi aan werkloosheid, armoede en dikwijls ook drugs als enige vluchtweg. Het zijn kinderen die op de vlucht zijn voor deze onmenselijke leefomstandigheden thuis en hun eigen baas zijn. Als de politie hen op heterdaad betrapt, worden ze meegenomen naar één of andere instelling voor delinquente jongeren. Maar aangezien de speciale beschermwet voor minderjarigen een opsluiting verbiedt voor kinderen jonger dan 12 jaar staan ze binnen de kortste keren terug op straat. Er komen geen ouders of familieleden opdagen om hen mee te nemen naar huis. Deze kinderen komen zo terecht in een vicieuze cirkel van diefstal en beroving, oppakken door de politie, terug vrijkomen met als enige uitweg opnieuw de straat... En dit telkens opnieuw, zonder signaal van enige verandering of verbetering. Het zijn weeskinderen aan hun lot overgelaten door de staat zonder recht op een volwaardig burgerschap. Zonder thuis en zonder vaderland! De speciale minderjarigenwet, die deel uitmaakt van de Braziliaanse Grondwet, stipuleert dat indien het gezin of de familie de minderjarige niet kan onderhouden, deze opdracht uitgevoerd dient te worden door speciaal daarvoor opgerichte instanties. Of zoals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zegt: "Minderjarigen hebben recht op speciale bijstand. Alle kinderen, binnen of buiten het huwelijk geboren, hebben recht op dezelfde sociale bescherming." (Artikel XXV, n° 2). Geconfronteerd met de trieste realiteit van de meisjesbendes of "gangs" dringen zich enkele vragen op: Wie staat er achter deze bendes? Door wie worden ze gebruikt om het vuile werk op te knappen? Waar blijven de officiële instanties die moeten toezien op het respect voor de rechten van de minderjarigen? Hoe kan de samenleving ervoor zorgen dat deze kinderen en jongeren beschermd worden, in hun levensonderhoud kunnen voorzien, het nodige respect krijgen?... Anderzijds hebben de kleine en middelgrote lokale handelaars ook recht op rust en respect om hun zaken uit te baten en voor hun gezin te zorgen. En vooral, hoe kunnen we deze jongeren ervan weerhouden hun vlucht te zoeken in bedwelmende verslavingen als drugs- en alcoholgebruik? En zodoende hen ervan weerhouden te vervallen in de criminaliteit. De fundamentele vraag is hoe lang kunnen ze overleven zonder de steun van ouders, familie en overheid?

Het is zeker niet de bedoeling om het probleem enkel te beschouwen als één van openbare veiligheid. Het is niet omdat vooral politie en gerecht zich bezighouden met deze problematiek dat we alles kunnen reduceren tot een "zaak van de politie". Het is de socio-economische context waarin deze minderjarigen opgroeien als "onkruid" te midden van de "gegoede maatschappij" die hen naar de marge van het leven en de geschiedenis katapulteert. Ze zijn geboren en opgegroeid zonder veel kansen op studie en werk. In onze maatschappij maken we nogal dikwijls de fout de "gegoede" mensen te verwarren met de "goede" mensen, zonder erbij na te denken hoe ze tot die "gegoede" status zijn gekomen. Het kan ook niet de bedoeling zijn de hele schuld op de schouders van de ouders te leggen (ook al dragen die in vele

gevallen, bewust of onbewust, bij tot de verslechtering van de toestand). Als we wat dieper op de zaken ingaan, kunnen we niet om de vaststelling heen dat het huidige systeem van kapitaalaccumulatie en winstbejag een groot deel van de bevolking uitsluit. De bisschoppen van Latijns Amerika en de Caraïben stellen het zo in hun Verklaring van Aparecida: "We hebben hier niet alleen meer te maken met uitbuiting en onderdrukking, maar met iets nieuws: sociale uitsluiting. Dit heeft diepgaande gevolgen voor de samenleving, hele groepen van mensen bevinden zich niet meer onderaan de sociale ladder, neen, ze horen er gewoon niet meer bij. Deze mensen worden niet alleen langs alle kanten uitgebuit, ze worden gewoon uitgesloten, ze zijn "overbodig" geworden, het "vuilnis" van de samenleving." (DA, n° 65).

Het zijn vooral weeskinderen van een gemakkelijke en verraderlijke vrijheid die een illusie blijkt te zijn. In onze samenleving die berust op spektakel en sensatie is het concept van vrijheid volledig vervormd. De felverlichte bühne van de straten en de media doen ons geloven dat vrijheid afhangt van onze capaciteit om te produceren of van de macht van het hebben, het bezitten, het ongebreideld consumeren... Er is niet veel research nodig om te ontdekken dat onbeperkte vrijheid zonder enige vorm van regelgeving kan leiden tot de afgrond. De brede open deur van "het doen waar men zin in heeft" leidt, in vele gevallen, naar de straatjes zonder eind van drugsgebruik, diefstal, prostitutie, criminaliteit en geweld met de dood als onvermijdelijk gevolg. Deze invulling van het begrip vrijheid maakt de kinderen slachtoffer van hun eigen wil, en maakt de samenleving gijzelaar van de jongeren. Langs de ene kant werd de gezinnen het recht en de plicht om grenzen te trekken in het opvoedingsproces van hun kinderen ontzegd, langs de andere kant is er geen enkele sociale, dienstverlenende of religieuze instelling die deze taak wel op zich neemt. Het resultaat is dat deze jongeren, aan hun lot overgelaten, recht naar de afgrond stevenen. Ze zijn een gemakkelijke prooi voor kwaadwillige mensen die zich bezighouden met criminaliteit en die hen de illusie voorhouden van gemakkelijk geldgewin op korte termijn. Het is een manier van handelen die verslavend werkt en in vele gevallen leidt tot de dood vooraleer ze 15, 20 of 30 jaar oud zijn. Echte vrijheid die een solide basis creëert en voorbereidt op de toekomst veronderstelt een dubbele begeleiding. In de eerste plaats de familiale geborgenheid, liefdevol maar ook met verantwoordelijkheidszin op het vlak van rechten en plichten. De ene vult de andere aan, ze kunnen niet los van elkaar gezien worden. In de tweede plaats een vorming op het vlak van vredevol samenleven en het leren voor zichzelf opkomen in de maatschappij. Dit impliceert goed onderwijs, vrije beroepskeuze en de ontwikkeling van verantwoord burgerschapszin met gevoel voor verantwoordelijkheid tegenover zichzelf en de maatschappij. Ik hoop u er niet aan te herinneren hoe ver we op dit vlak nog staan in Brazilië! Nog veel te veel kinderen, zonder mogelijkheden kind te zijn, moeten zich uit de slag proberen te trekken in woelige zeeën, zonder hoopgevend uitzicht op een veilige haven!"

En nu maar hopen dat deze (mijn) artikel-bijdrage een kleine verandering mag teweeg brengen in enkele harten van mensen die het allemaal goed bedoelen maar dikwijls niet weten hoe eraan te beginnen. Mensen van goede wil en van een zeer grote bereidheid iets van deze harde realiteit menselijker te maken, moeten weten dat dit mogelijk kan zijn... bijvoorbeeld in samenwerking met onze "Pastoral do Menor de Alagoinhas". Schakels van samenwerking moeten vermenigvuldigd worden, moeten sterker gemaakt worden, en zo is het mogelijk aan velen een betere wereld aan te bieden, hen in een meer menselijke, rechtvaardige wereld te laten geloven. Mogen wij ook op jullie rekenen om dit elke dag meer en meer waar en mogelijk te maken? Ik dank jullie van harte. En nu nieuwjaar voor de deur staat... vraag ik nederig maar toch met aandrang... denk eens heel speciaal aan ons werk hier en steun ons met een gulle nieuwjaarsgift. A.U.B !!! Ik dank bij voorbaat. Ik ben er trouwens zeker van dat jullie ons niet in de steek zullen laten. God zij gedankt! Beste Mensen allemaal, nu wens ik jullie allen nog, van ganser harte, fantastische en goede dagen, weken en maanden toe en... vooral nu... een gemeente Zalige Kersttijd en een heel Gelukkig Nieuw Jaar. Tot in maart volgend jaar, als 't God belieft.

Jullie vriend,

Freddy Goven.

freddygoven@hotmail.com

Pastoral do Menor: mogelijkheden creëren en dromen realiseren

Sinds mei 2011 stelt Gerson Winck zich op vrijwillige basis als voetbalmonitor ten dienste voor de verbeteringen in zijn wijk. Hij begon, uit eigen initiatief, van deur tot deur te gaan in de wijk om met de ouders van de kinderen te praten over zijn voorstel om een voetbalploeg op te richten. Na dagen van inzet en doorzetting schreven 23 leerlingen zich in voor lessen twee keer per week, zaterdag en zondag. Sindsdien is er heel wat ten goede veranderd. De lessen werden uitgebreid met een dag extra per week, de woensdag. Er schreven zich meer en meer leerlingen in, momenteel zijn er 45 ingeschreven. Het initiatief van Gerson kreeg steeds meer respect en steun binnen de wijk. Zijn vader, Jasson, levert ook zijn bijdrage aan het initiatief. Hij beklemtoont hoe blij verrast hij is met de steun van de Pastoral do Menor voor de voetbalactiviteiten. Volgens hem was er in de wijk een groot gebrek aan activiteiten voor kinderen en jongeren die bij gebrek aan alternatief doelloos rondhingen in de straten. Gerson beklemtoont dat ondanks de dikwijls grote financiële problemen van de gezinnen, ze er toch in slaagden hun kinderen te voorzien van shirtjes en broekjes, kousen en voetbalschoenen. Voor voetbal hebben vooral de jongeren in de wijk veel over.

Na zes maanden werken als gemeenschapsopvoeder van de Pastoral do Menor, bevestigt Gerson dat “er al een duidelijke verandering vast te stellen valt in het gedrag en de houding van de jongeren die deelnemen aan de activiteiten”. Eén van de voelbare gevolgen van deze werking is dat minder jongeren rondhangen in de straten van het centrum van de stad om daar proberen te voorzien in hun (over)levensonderhoud. De kinderarbeid in het centrum van de stad is duidelijk afgenomen.

Naar aanleiding van het succes van de werking, niet alleen in de wijk Cruzeiro dos Montes, maar ook

in andere wijken waar het project NOC (Centrum voor Wijkateliers) actief is, namen onze medewerkers het initiatief om een voetbaltornooi te organiseren. Na een voorbereidingstijd met overleg en vergaderingen werd het tornooi gehouden tussen 17 september en 29 oktober. Vier van de vijf wijken waar voetballessen worden georganiseerd namen er aan deel. Doel van het tornooi was de verschillende wijken dicht bij elkaar te brengen en de jongeren

waarden bij te brengen als groepsgeest, waardering voor de eigen wijk, verantwoordelijkheid, positief zelfbeeld, wederzijds respect, waarderen van tijd en ruimte, het belang van winnen en verliezen etc.

De wijk Cruzeiro dos Montes kwam in de finale uit tegen de wijk Serra do Ouro. Het was een moment van plezier maken, verbroedering en beloning. Afgezien van het resultaat werd elke equipe beloond. We konden vaststellen dat, ondanks het feit dat de activiteiten nog niet zo lang geleden werden opgestart, Gerson zich kon opwerken tot een autoriteit en voor het verschil kon zorgen, dankzij zijn enthousiasme en doorzettingsvermogen. We kunnen zeker stellen dat de Pastoral do Menor een omwenteling heeft veroorzaakt in het leven van vele jongeren en in dat van onze vrijwilliger, voetballeraar Gerson.

Dit laatste blijkt uit de getuigenis van de vader van Gerson: “hij heeft geleerd zichzelf meer te waarderen, heeft een positiever zelfbeeld ontwikkeld, hij wou altijd deelnemen aan het gemeenschapsleven in de wijk, maar wist niet hoe, had geen middelen, maar toen kwam de Pastoral do Menor die hem het belangrijkste instrument voor de voetbal aanreikte, namelijk de bal zelf. Misschien hebben ze dan wel niet het juiste voetbalshirt of de juiste schoenen, maar als er een bal is, stromen de jongens toe.” Volgens hem is “er nu veel meer samenhang binnen de familie want alles draait nu om het voetbal en de strategieën voor de volgende matches.”

We kunnen alleen maar hopen dat deze voetbalactiviteiten ook volgend jaar dezelfde positieve weerslag hebben. Leidiany Rocha,

Coördnatrice van het project Noc (Centrum voor Gemeenschapsateliers).

Af en toe moet er geëvalueerd worden

Begin juli dit jaar hielden de medewerkers van het Programma ter Begeleiding van de Gezinnen – PAF - een evaluatiebijeenkomst met de deelnemende families. In verschillende discussiegroepen werden de activiteiten van het afgelopen semester besproken en beoordeeld en werden actielijnen uitgezet voor de acties tijdens de tweede helft van het jaar. Er werd nagedacht, van gedachten gewisseld maar vooral naar mekaar geluisterd.

Na de debatten in verschillende werkgroepen werden de resultaten naast elkaar gelegd en ontstond er een levendige uitwisseling van kritieken, suggesties en nieuwe ideeën. Hieronder een korte samenvatting:

Het resultaat van de discussies werd op papier gezet

Evaluatie van de activiteiten in discussiegroepen (wijk Serra do Ouro).

De discussiegroep in de wijk Mangalô

Werd als uitstekend beoordeeld:

De vieringen voor de Goede Week, de vieringen zoals Moederdag, de verjaardagen en de Sint-Jan feesten, de inbreng van de deelnemers van het project in verscheidene wijkactiviteiten, de relaxatietechnieken die werden aangeleerd, de groepstechnieken en –dynamieken, de muzikale activiteiten, de lichamelijke oefeningen en spelen, de psychologische begeleiding, de voordrachten over stress, de rechten en plichten van de vrouw, de medewerking van de vrouwen in het project Bota na Conta (een initiatief van de Pastoral do Menor in samenwerking met de lokale waterdistributiemaatschappij waarbij de gebruikers bij de betaling van hun rekening iets meer kunnen betalen dat ten goede komt van de Pastoral, de watermaatschappij verdubbelt dit bedrag), de workshops kunstonderwijs (knutselen), de juridische ondersteuning en gezondheidsopvoeding en het aanleren van orale expressie in groep.

Wat verbeterd moet worden:

Stiptheid van sommige deelnemers van de wijkcentra en de weinige tijd die er overbleef voor het realiseren van activiteiten binnen de centra, namelijk eens om de 2 weken.

Was de evaluatie nuttig?

De deelnemers getuigden dat ze meer begrip en kennis opdeden over het belang van het evalueren. Het deed hen meer inzicht krijgen in het doel van de activiteiten waarmee ze bezig waren geweest de afgelopen maanden en in het belang steeds opnieuw over de dingen na te denken in gezamenlijk overleg om te zien wat goed is en wat verbeterd moet worden.

Ze kwamen tot het besluit dat continu evalueren nodig is om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken, en dat in alle aspecten van het leven.

Marismônica en Laíce;
Pedagoge en Sociaal Assistentente
Programma - PAF

Het is niet altijd evident om de Toekomst voor te bereiden voor onze Jeugd, maar we kunnen wel onze Jeugd voorbereiden op de Toekomst.

Nog niet zo lang geleden werd de fase van de jeugd aanzien als louter een overgangsfase naar een volwassen leven in de Braziliaanse politiek. Het in de Grondwet vastgelegde Statuut van het Kind en de Jongere voorzag in rechten en plichten tot de leeftijd van 18 jaar. Vanaf die leeftijd werden de jongeren ondergebracht onder de volwassen rechten en plichten, zonder ook maar enige rekening te houden met de specificiteit van de jongvolwassene leeftijd.

We zijn de uitdaging aangegaan om dit paradigma te doorbreken en aan te tonen dat de jeugd een sociale fase is waarmee de overheid rekening moet houden. Om dit kracht bij te zetten namen de jongeren verbonden aan het Project Leergast van de Pastoral do Menor in augustus dit jaar deel aan de Tweede Gemeentelijke Conferentie op het vlak van Jeugdbeleid. De participatie van onze jongeren trok de aandacht van velen. Ze namen actief deel aan de debatten en de reflectiegroepen. Ze deden concrete voorstellen om aan de bestaande problemen te verhelpen en de integrale ontwikkeling van de jongeren binnen de samenleving te bevorderen.

Deze deelname aan de Tweede Gemeentelijke Conferentie op het vlak van Jeugdbeleid vormde ongetwijfeld een nieuwe stap op de weg naar de versterking van de jongeren als sociale en politieke actoren die in staat zijn om hun invloed te laten gelden op de politieke besluitvorming. En we bereiden ons al voor op een volgende conferentie op regionaal vlak die over enkele maanden zal worden gehouden. We zullen er niet alleen praten over de rechten van de jongeren, maar ook over de positie van de jongeren als leergast op de arbeidsmarkt. We hopen de bedrijven warm te kunnen maken om deel te nemen aan dit project via het openstellen van arbeidsplaatsen voor deze jongeren. Want ook al is het waar dat we het aantal deelnemende bedrijven gestaag zien toenemen, moeten we toch ook erkennen dat veel bedrijven nog altijd niet bekend zijn en open staan voor de indienstneming van jonge leergasten, zowel in onze stad als daarbuiten. We moeten ons steentje bijdragen aan het propageren van de Wet die de sociale en professionele ontwikkeling van de jongeren promoot.

Gislanne Barbosa,
Coördinatrice van het programma.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

NIEUWE NAAM : DMOS verandert in VIA-Don Bosco

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **BE84 4358 0341 0159**

van **VIA-Don Bosco** vzw, Leopold II- laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 40 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 25 euro. Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!